22/01/2019

Ὁ Ἅγιος Απόστολος Τιμόθεος

/ Επικαιρότητα

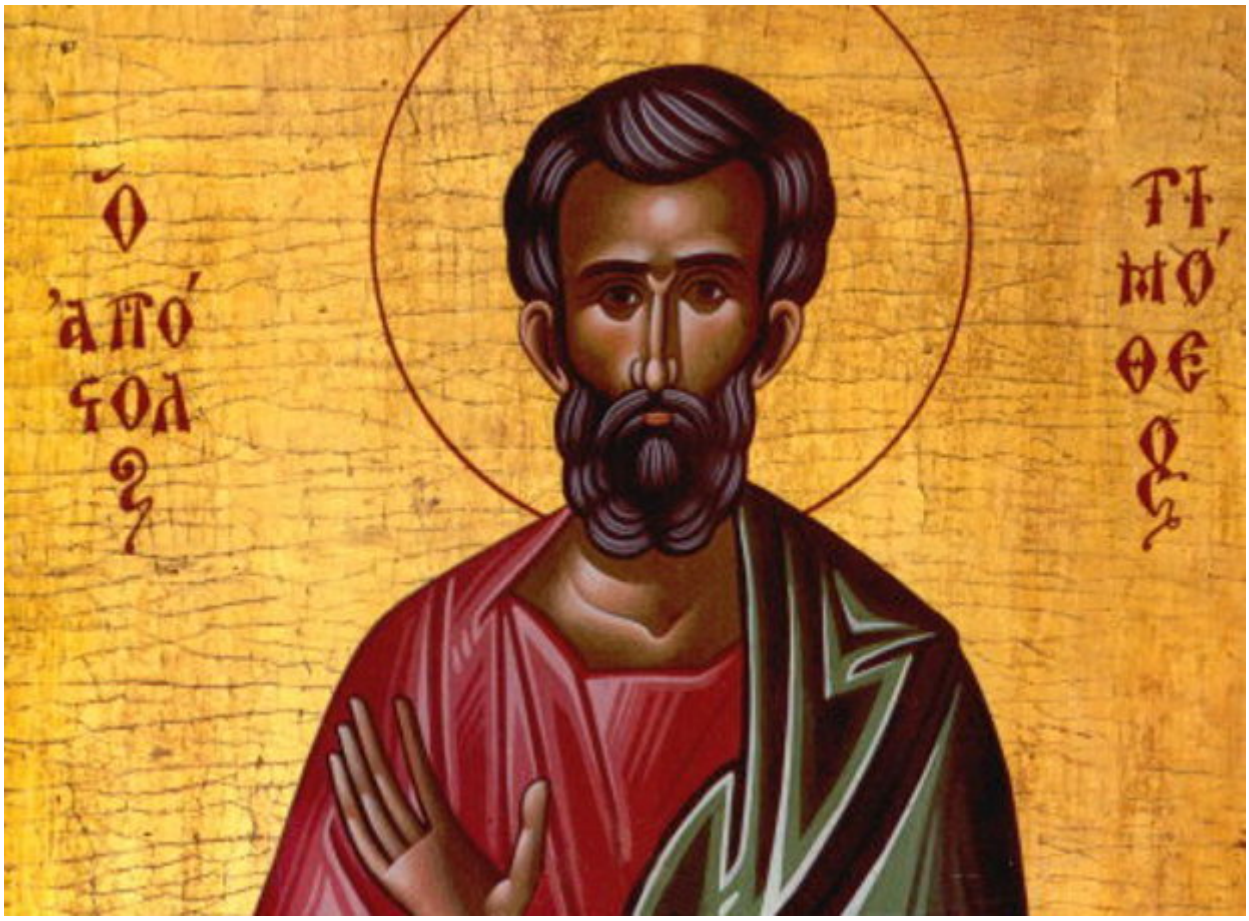

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που μας παρέχουν οι Πράξεις των Αποστόλων και οι Επιστολές του Αποστόλου Παύλου, ο Άγιος Απόστολος Τιμόθεος ήταν αγαπητός μαθητής και ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του Αποστόλου Παύλου. Το όνομά του είναι ελληνικό και σημαίνει αυτός που τιμά τον Θεό, αλλά και αυτόν που τιμά ο Θεός.

Ο Απόστολος Τιμόθεος γεννήθηκε μάλλον στα Λύστρα της Λυκαονίας ή πιθανών στη Δέρβη, από πατέρα Έλληνα Εθνικό και μητέρα πιστή Ιουδαία, προφανώς εκ γενετής και πιθανόν προσήλυτη, που ονομαζόταν Ευνίκη. Κατά την μαρτυρία του Αποστόλου Παύλου, ήταν ευσεβής, όπως και η μαμή του, εκ μητρός, Λωίς. Ο Τιμόθεος δέχθηκε από τις ευσεβείς αυτές γυναίκες την πρώτη θρησκευτική αγωγή και διδάχθηκε από βρέφος τα ιερά γράμματα. Με τον τρόπο αυτό προετοιμάσθηκε κατάλληλα, ώστε να αποδεχθεί στη συνέχεια την Χριστιανική πίστη.

Η οριστική μεταστροφή του στον Χριστιανισμό φαίνεται να έγινε κατά την Α’

Αποστολική περιοδεία, όταν ο Απόστολος Παύλος μαζί με τον Βαρνάβα επισκέφθηκαν τα Λύστρα της Λυκαονίας και πιθανόν φιλοξενήθηκαν από την οικογένεια του Τιμοθέου. Όταν ο Απόστολος Παύλος κήρυττε το Ευαγγέλιο στα Λύστρα, είναι επίσης βέβαιο ότι ο Τιμόθεος παρακολούθησε το κήρυγμά του και έγινε μάρτυρας των διωγμών και των παθημάτων που υπέστη ο Απόστολος εκεί. Η εμπειρία των γεγονότων αυτών φαίνεται ότι επηρέασε έντονα τον Απόστολο Τιμόθεο και τον προετοίμασε εσωτερικά να δεχθεί την διδασκαλία του Ιησού Χριστού, μα και να πιστέψει σε Αυτόν.

Μετά τα γεγονότα στη Δέρβη και στα Λύστρα της Λυκίας, ο Απόστολος Παύλος παρέλαβε μαζί του τον πιστό και αχώριστο συνοδό του τον Τιμόθεο. Έκτοτε ο Τιμόθεος έγινε ο πιο προσφιλής και αφοσιωμένος μαθητής και συνεργός του Αποστόλου Παύλου στο έργο της ιδρύσεως των Εκκλησιών στις διάφορες περιοχές της Μικράς Ασίας και της Ελλάδος αργότερα, καθώς και της στηρίξεως της πίστεως των διωκομένων Χριστιανών. Ανέλαβε πολλές σημαντικές και εμπιστευτικές αποστολές για σπουδαία Εκκλησιαστικά ζητήματα, παρά το νεαρό της ηλικίας και την απειρία του.

Συγκεκριμένα, συνεχίζοντας την Β’ Αποστολική περιοδεία, διελθόντες διά μέσου της Φρυγίας και της Γαλατίας, έφθασαν στην Μοισία και Τρωάδα, και διαπλεύσαντες τη Σαμοθράκη, ήλθαν στη Νεάπολη και από εκεί στους Φιλίππους της Μακεδονίας. Από εκεί, οδοιπορούντες , πέρασαν από την Αμφίπολη και Απολλωνία και κατέληξαν στη Θεσσαλονίκη. Στη Θεσσαλονίκη ο Τιμόθεος εργάσθηκε αθόρυβα και αποδοτικά, συνέβαλε ουσιαστικά στο έργο του Αποστόλου Παύλου τόσο για την ίδρυση της Χριστιανικής Κοινότητος, όσο και για την στήριξη της πίστεως των Χριστιανών της Θεσσαλονίκης.

Όμως το έργο του ευαγγελισμού των Θεσσαλονικέων από τον Απόστολο Παύλο και τους συνεργάτες του Τιμόθεο και Σίλα, διεκόπη από την αντίδραση φθονερών Ιουδαίων, που δεν πίστεψαν στο κήρυγμά τους και τους εξανάγκασαν να εγκαταλείψουν την Θεσσαλονίκη και να καταφύγουν στην Βέροια.

Από την Αθήνα, ο Απόστολος Παύλος, αγωνιώντας για την κατάσταση των Χριστιανών της Θεσσαλονίκης, απέστειλε τον Τιμόθεο, προκειμένου να στηρίξει τους χειμαζομένους πιστούς της εκκλησιαστικής κοινότητος της Θεσσαλονίκης και να τους παρηγορήσει στις θλίψεις τους.

Αργότερα, όταν ο Απόστολος Τιμόθεος ακολούθησε τον Παύλο στην Κόρινθο, παρέμεινε κοντά του, αγωνιζόμενος μαζί του.

Κοντά στην Γ’ Αποστολική περιοδεία, όταν ο Απόστολος Παύλος πέρασε από τα

μέρη της Μικράς Ασίας και κατέληξε στην Έφεσο, παρέμεινε εκεί για μια τριετία, έχοντας μαζί του τον Τιμόθεο, τον οποίο απέστειλε σε ειδικές εμπιστευτικές αποστολές στη Μακεδονία μαζί με τον Έραστο, και ίσως με άλλους αδελφούς στην Κόρινθο. Λίγο αργότερα, ο Τιμόθεος με τον Απόστολο Παύλο επέστρεψαν από την Κόρινθο στη Μακεδονία, και στη συνέχεια αποβιβάσθηκαν στην Τρωάδα και διαπλέοντες το ανατολικό Αιγαίο, πέρασαν από την Μίλητο. Από την Μίλητο διήλθαν από τα νησιά Κω, Ρόδο, έφθασαν στα Πάταρα και από εκεί στην Τύρο, την Πτολεμαΐδα και την Καισάρεια και κατέληξαν στα Ιεροσόλυμα.

Στα Ιεροσόλυμα ο Απόστολος Τιμόθεος παρέμεινε κοντά στον Απόστολο Παύλο κατά την εκεί φυλάκισή του, ενώ κατόπιν τον συνόδευσε στη φυλακή στη Ρώμη. Είναι βέβαιο, ότι κατά την τελευταία μετάβαση του Αποστόλου Παύλου στα Ιεροσόλυμα, μετά την πρώτη αποφυλάκισή του από τη Ρώμη, συνοδευόταν από τον Απόστολο Τιμόθεο, τον οποίο μάλιστα άφησε στην Έφεσο ως Επίσκοπο μέχρι και του επισυμβάντος μαρτυρικού θανάτου του. Ο Απόστολος Παύλος απέστειλε προς τον Άγιο Τιμόθεο, ως Επίσκοπο Εφέσου, δύο Επιστολές, που εμπεριέχονται στον κανόνα των βιβλίων της Καινής Διαθήκης, και οι οποίες λόγω του ποιμαντικού περιεχομένου τους, καλούνται ποιμαντικές.

Κατά παλαιά παράδοση ο Απόστολος Τιμόθεος μαρτύρησε στην Έφεσο επί Δομετιανού ή Νερούα, όταν πήγε στα καταγώγια των ειδωλολατρών, για να τους αποτρέψει από απάνθρωπες τελετές και θυσίες" τότε, γεμάτος από Θείο ζήλο, επειδή δεν ανεχόταν να βλέπει αυτά τα ατοπήματα, τους συνέστησε να μην συνεχίσουν τις αισχρές τους πράξεις. Τότε εκείνοι εξοργίσθηκαν και όρμησαν εναντίων του Αγίου, τον οποίον φόνευσαν με ρόπαλα.

Το τίμιο λείψανό του μετακομίσθηκε το έτος 356 μ.Χ. επί Κωνσταντίου στην Κωνσταντινούπολη, και εναποτέθηκε εντός της Αγίας Τραπέζης του ναού των Αγίων Αποστόλων, όπου ετελείτο και η Σύναξή του. Στην ίδια Αγία Τράπεζα είχαν εναποτεθεί τα ιερά λείψανα των Αγίων Αποστόλων Ανδρέου και Λουκά. Όταν ο Ιουστινιανός ανοικοδόμησε και μετασκεύασε το ναό των Αγίων Αποστόλων, που είχε ανεγείρει ο Μέγας Κωνσταντίνος, άφησε την Αγία Τράπεζα ως είχε, αδιασάλευτη, περιορισθείς μόνο στην κατασκευή αργυρού καλύμματος.

Η Σύναξη του Αποστόλου Τιμοθέου ετελείτο τον 6ο αιώνα μ.Χ. στην Ορμίσδα.